

Folketingets Europaudvalg
Christiansborg

12. juni 2020

Svar på Europaudvalgets spørgsmål nr. 237 (Alm. del) af 10. juni 2020 stillet efter ønske fra Halime Oguz

Spørgsmål

Som opfølgning på ministerens forelæggelse på mødet i Europaudvalget den 8. juni bedes ministeren redegøre for, hvad der er af tidligere og nuværende ordninger i EU, der ligesom Kommissionens forslag til en genopretningsfond, indebærer egentlige overførsler mellem EU-medlemslande (i modsætning til lån), hvad har beløbsstørrelserne været, og til hvilke sektorer har de været målrettet?

Svar

Kommissionens forslag 28. maj 2020 om et genopretningsinstrument indebærer, at Kommissionen kan optage lån (750 mia. euro) på kapitalmarkeder mv. (udstede obligationer) med sikkerhed i EU-budgettet.

Provenuet fra de optagne lån under genopretningsinstrumentet anvendes som finansiel assistance i form af direkte støtte (500 mia. euro) og lån (250 mia. euro). Heraf anvendes 310 mia. euro i direkte støtte og 250 mia. euro til lån under Kommissionens forslag til genopretningsfacilitet også fremsat 28. maj 2020.

Direkte støtte skal ikke tilbagebetales af det EU-land, som modtager støtten, i modsætning til lån, som skal tilbagebetales af modtagerlandet. De optagne fælles EU-lån skal således (i det omfang, de anvendes til direkte støtte) tilbagebetales af alle EU-lande gennem deres bidrag til EU's budget samt (i det omfang, de anvendes til lån) gennem modtagerlandes tilbagebetaling af lån.

Kommissionens forslag til genopretningsinstrument og –facilitet vil være et nyt skridt i EU-samarbejdet om økonomisk politik. Finansministeriet er således ikke bekendt med tidligere eller nuværende eksempler på EU-instrumenter til finansiel assistance til EU-lande, hvor der optages fælles EU-lån, som anvendes til direkte støtte til landene, og som derved indebærer gældsfinansierede overførsler landene imellem. Genopretningsforslagenes kombination af fælles EU-lån og direkte støtte (overførsler) er således ny.

Modellen, hvor Kommissionen optager lån på kapitalmarkeder mv. (udsteder obligationer) med sikkerhed i EU-budgettet, er kendt fra eksisterende EU-instrumenter

til finansiel assistance til EU-lande, dog i betydeligt mere begrænset omfang end Kommissionens forslag til genopretningsinstrument. Den finansielle assistance til EU-lande under disse instrumenter har imidlertid alene form af lån til modtagerlande på favorable vilkår – ikke direkte støtte. Eksempler på sådanne instrumenter er EU's betalingsbalancefacilitet, der kan yde lån til ikke-eurolande med betalingsbalanceproblemer, den europæiske finansielle stabilitetsmekanisme (EFSM), der kan yde lån til EU-lande med statsgældsproblemer. EU-instrument for lån til lande til nationale lønkompressionsordninger o.l. (SURE) anvender en lignende model baseret på nationale garantier fra EU-landene.

Denne finansieringsmodel anvendes også under EU-instrument til makro-finansiel assistance, som i relativt begrænset omfang kan yde finansiel assistance til lande uden for EU (tredjelande), fx EU's naboskabslande. Hovedreglen for makro-finansiel assistance er lån til tredjelande, som skal tilbagebetales. Der er mulighed for i særlige tilfælde at give gavebistand til et tredjeland.

Det bemærkes, at en stor andel af EU-budgettet reelt indebærer overførsler mellem EU-landene, fx via fordelingen af strukturfonds- og landbrugsmidler. Disse midler finansieres imidlertid ikke ved optagelse af fælles EU-lån, men derimod gennem EU-landenes ordinære bidrag til EU's budget.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister